

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Sorozás.

E héten folyt le községünkben a sorozás. Már napokkal előbb rettegünk, hogy ismét ki leszünk téve a nagy zajongásnak, a durva szavaknak, a csuf látványoknak. De mi történt? A pálinka gőzétől recsegő hangok nem voltak hallhatók, az utcza tiszta volt a katonák jelöltjeinek veszedelmes csapataitól.

Eleinte csak a zárt ablakból gyönyörködtünk a felséges nap kellemeiben, majd azután, midőn láttuk, hogy a várt kellemetlen jelenségek, a melyek más években elmaradhatatlanok voltak, ez évben nem vergődnek láb-
ra, azt is meg mertük tenni, hogy ablakainkat ott hagyva, kiültünk a ház előtti padra, sőt midőn a felpántlikázott katonák urak a legnagyobb illedelemmel köszöntöttek bennünket, vérszemet kapva, egy kis sétára is elindultunk, mintha nem is volna nálunk a sorozás.

S ime bámulatunkra csakugyan semmi otromba inzultus, semmi kellemetlen hang, vagy visszatetsző látvány nem kergetett vissza lakásunkba. Szóval egész nap a normális napnak benyomását tette reánk s így a közrend és személyi biztonság a legkielégítőbb volt.

De már most keressük, hol van ezen rendnek kiinduló pontja, hol van a régi visszatetsző állapotok megszűntetője. Ha átgondoljuk azon változásokat, melyek községünket nem régiben érték, rögtön feltaláljuk ezen közigazgatás egyik következetes és erélyes tisztviselőjében, a mi közszeretben álló főszolgabíránkban. Tudjuk, hogy nem csekély munka és fáradságba kerül ezen — mintegy a nép vérébe bele rögzött — rakoncátlanság megfékezése. De bizvást nézünk és reméljük, hogy az ő helyes következetességének, vas akaratának és minden izében tapintatos eljárásának sikerülni fog a nép esztelen tulkapásait megtörni s azt a rendes lüktetésbe a civilizált életmódhoz, a műveltségnek megfelelő szokásokhoz hozzászoktatni.

Szolgáljon főszolgabíránknak nehez munkájában buzdításul az, miszerint elismerésünket fejezzük azon eljárásáért, midőn megmentett bennünket a szoba-fogságtól s oly rendet csinált, hogy a legnagyobb biztonságban élveztük az idő kellemeit.

Összegezve a most tapasztaltakat s a mult állapotait, azon eredményre jutunk, hogy Tary István főszolgabíró urban oly tisztviselőt nyertünk, ki Mindszenten meg fogja teremteni a jelenkor műveltségének megfelelő civilizált szokásokat, eltörölni a népnek a községre szégyenítő ósdi korszakra emlékeztető rakoncátlanságait.

Dobos Gém.

A képviselő választók névjegyzékének összeírása.

A szegvári és tápéi választókerületek országgyűlési képviselő választási névjegyzékének az 1874. évi XXXIII. és az 1891. évi XV. törvénycikknek értelmében történő egybeállítására céljából Csongrádvárm. központi választmánya a következőket teszi közzé:

A szegvári választókerület összes választóinak a folyó évben egybeállított névjegyzéke, mely végleges kiigazítás után az 1901. évben érvényesül birand, Csongrádvármegye székhelyén, Szentesen, az alispáni hivatalnál, a községenként elkülönített névjegyzékek pedig az érdekelt egyes községekben, névszerint Szegvár, Mindszent, Csany (Falgó pusztával) Mágócs, Derekegynáz, Sövényháza I., Tömörkény községekben mindenütt a község házánál, Teés és Fábán-Sebestyén községeké pedig az ezen községeknek Szentesen levő körjegyzői helyiségében 1900. évi május hó 5-től 25-ig terjedő 20 napon át közszemlére kitétetnek.

Ezen idő alatt a névjegyzékeket, valamint az ellenük netán beérkező felszólamlásokat napokint reggeli 8 órától déli 12 óráig Szentesen az alispáni iktató hivatalban a vármegyei iktató, az egyes községekben pedig az illető község előjárósága egyik tagjának jelenlétében a köz-

ség házában bárki megtekintheti, illetőleg délután 2 és 6 óra között lemásolhatja.

Az ideiglenes névjegyzékek ellen saját személyét illetőleg bárki felszólamlással élhet, azon választó kerületben pedig, melynek valamely községben választóul felvétel, mindenki jogosult felszólalni bármely jogtalan felvétel, vagy kihagyás ellen.

Ezen felszólamlások Csongrádvárm. központi választmányához címzetten irásban nyújtandók be s a felszólamlás egy beadványban több egyénre is kiterjeszthető.

Miután az 1874. évi XXXIII. t.-cz. 44. § a értelmében felszólalni jogosítvák, a felszólamlások ellen irásos észrevételek tehetnek, az észrevételek azonban minden felszólamlásra külön terjesztendők elő.

Az ideiglenes névjegyzékek ellen irányuló felszólamlások a közhíresztelésnek első 10 napjában, vagyis május hó 5-től 15-ig, az észrevételek pedig a felszólamlásra kitűzött határidőt követő 10 nap alatt, vagyis május hó 16-tól 25-ig beárólag fogadtatnak el. Ugyanazért figyelmezteti a központi választmány mindazokat, kik az ideiglenes névjegyzék ellen felszólamlással, illetőleg a felszólamlások ellen észrevételezéssel élni kívánnak, hogy beadványaikat a fent kitűzött határidőkben annyival inkább benyujtsák, mert az elkészen beérkező felszólamlások, vagy észrevételek hivatalból visszautasítottatni fognak.

Figyelmezteti a központi választmány az összes érdekeltet, hogy a szükséges okmányokkal felszerelt felszólamlások, illetőleg észrevételek közvetlenül azon község előjáróságánál nyújtandók be, amely község névjegyzékére vonatkoznak, a Teés és Fábán-Sebestyén községek választóinak, ideiglenes névjegyzéke ellen irányuló felszólamlások és észrevételek pedig a körjegyzőségnek Szentesen levő hivatalhelyiségében terjesztendők elő.

Végül közhírré teszi a központi választmány, hogy a tápéi választókerület országgyűlési képviselő választóinak 1901. évben érvényesül birandó ideiglenes névjegyzékét a folyó évi április hó 26-án d. e. 10 órakor Szentesen a vármegye házában tartandó ülésében fogja összeállítani.

Levelezés.

Mindszent, 1900. április 27.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Engedje arra kérnünk, hogy b. lapja jövő számában bennünket az alábbi ügyben felvilágosítani, s egyáltalában megnyugtani kegyeskedjék.

Nagy örömmel tekintettünk a kora tavasszal utcáink kikövezésének leendő munkája elé.

B. lapja folyton biztatgatott bennünket, hogy már az egész mű eljutott a végrehajtása küszöbéig. Legutoljára is azt regisztrálta a szerkesztő ur a lap hasábjain, hogy az utca kövezésnek immár többé mi sem áll utjába, árlejtés, anyag szállítás s nagy erővel megindul a munka.

De gyanus előttünk már az a nagy szélesend, — értjük az utépitést — melyet úgy látszik nem akar megzavarni semmiféle mozgalom. Félünk, hogy az utépitésből ez évben sem lesz már semmi.

Az Istenért! itt van május, mikor szállítják az anyagot, ha most nem? de sőt már be kellett volna teljesen szállítani, 8—9 hét múlva aratás, akkor egyéb teendője van az embernek, igavonónak, senki sem gondolhat a kövezési anyag hordására. Félünk, hogy átkelési szakaszunk kikövezése a f. év folytán befejezést nem nyer, s ha csak az újvilág sarkáig ér el a kockakő ez évben, nem sokat fog érni

életünk a jövő év sáros és kátyus utai-ban.

Kérjük a tekintetes szerkesztő urat, legyen szives felvilágosítani a következőkről:

1-ször. Hozzá fognak-e még ez évben az ut kiépítéséhez?

2-szor. Ha igen? van-e egyáltalán kilátás arra, hogy az ut a temetőtől a révig kiépüljön?

3-szor. Miféle rugókat kell a társadalomnak mozgásba hozni, mikkel lehetővé teszi, hogy e régen vajudó ügy — az átkelési szakaszunk kockakőburkolata a temetőtől a révig, — még ez év folytán befejezést nyerjen.

E kérdésekre kérjük a tekintetes szerkesztő ur szives válaszát.

Többen.

VEGYESEK.

— **Sorozás.** Folyó hó 24. és 25-én ment végbe községünkben a sorozás. A mindszeri hadkötelesek között ismét szép aratás volt. Mig Szegvár, Mágócs, Derekegyháza és Teés-Fábián együttesen 77 ujonczot adott, Mindszent egymaga 72-öt. A sorozó-bizottság innen Szentesre ment, hol is a sorozást 27-én kezdték meg.

— **Eperfák.** A község tulajdonát képező borgolati fáskertben nagymennyiségű

eperfa készlet van, melyet a lakosság részére rendkívül jutányos áron bocsájtanak áruba.

— **Névmagyarosítás.** Stern Salamon helybeli lakos István fia vezeték nevét, belügyminiszteri engedéllyel, „Sas“-ra változtatta át.

— **Tánciskola megnyitás.** Rác János szentesi táncztanító ma este nyitja meg községünkben Keresztes Ferencz vendéglőjében tánciskoláját. Tíz féle tánczot tanít, nevezetesen: magyar csárdást, polkát, négyest, tipegőt, sormagyart, krempolkát, patikatret, csörgő-polkát, noblest és valzert.

— **A kurczaréti halászati bérletet f. hó 26-án árlejtés útján Bozó Károlynak 341 korona évi bérleti díj mellett adta ki a község. A bérleti időtartar folyó évi december 31-ig tart.**

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést vettük: Szojka Kornél és neje: Burger Ilona úgy a maguk, mint Margit, Sándor, Kornél és Ferencz gyermekeik és az összes rokonság nevében mély fájdalomtól megtört szívvel tudatják a szeretett jó gyermekük és testvérüknek: Szojka Gusztikának folyó év április hó 26-án reggel háromnegyed 7 órakor, rövid szenvedés után, élete 7-ik évében történt gyászos elhunytát. A drága kis halott földi maradványai f. hó 27-én délután 5 órakor fognak a dóczyi airkertben elte-

TÁRCZA.

Harangszó.

Elmerengve hallgatom a harangszót,
Ki tudja? ma neked, holnap nekem szól.
Fájdalmas az ő kongása végtelen
Mert a hangja mindnyájunkhoz szívtelen.

Halgass el már! némulj meg te ércztömög.
Ne huzzátok! mert a szívem reped meg.
Eszembe jut boldogságon vesztése
Az én édes jó anyám temetése.

Most is látom meghidegült szép arcát!
Ott sem mutatta meg ő a fájdalmát.
Elszenvedte „jajszó“ s fájdalom nélkül
Remélve erősen hogy majd felépül.

Nyolczan vártuk, — nyolczan lestük óhaját
Nyolczan éreztük jó anyánk fájdalmát!
Kilenczedik testvérünk még gögicsélt
Talán éppen kis anygyalkákkal beszélt.

Egyszer csak megszólalt halkan jó anyánk,
Kinyujtotta kezét áldást adni ránk.
„Gyermekeim, édes jó gyermekeim!
Ne sirjatok, számomra az ég megnyilt!“

El kell mennem! tudjátok!? Az Isten ke...
Igy rendelte ezt az ur nagy kegyelme!
Legyetek jók!... Engedelmes testvérek!
Aldás kísérje minden lépteitek!

Gyermekeim! édes kicsi gyermekek!
Erzem már mennem kell, Isten veletek...
Anyám! mamustám! egyetlen jó anyám!
Te is elmegy? itt hagysz, mint édes apám?

Utolsó útjára mind elkisértük
A sirjára nefelejeset ültettünk.

Oda járunk imádkozni sirjára
Koszorut tenni szerény fejféjára.

Szól a harang, fájdalmas a kongása
Szívet tépő szomorú a bugása.
Eszembe jut boldogságon vesztése
Az én édes jó anyám temetése.

Elmerengve hallgatom a harangszót,
Ki tudja? ma nekem, holnap neked szól.
Hallgass el már némulj meg te ércztömög.
Ne huzzátok! mert a szívem reped meg.

Humay Nándor.

A falat kenyér.

Lucien vicomte épp tengeri fürdőjében időzött, mikor tudomására jutott, hogy Franciaország és Németország közt kiütött a háború. A francia arisztokrácia akkor tömegesen sorakozott a harci zászló alá és így Lucien vicomte is beállt egy ezredbe közkatonának.

Az ezredet, a melyben Lucien szolgált, csakhamar mozgósították és így vicomte is néhány nap múlva a német határ felé szemben állott az ellenséggel. Eleinte azonban nem voltak összeütközések, csatározások és a két ellenfél inkább várakozó álláspontra helyezkedett.

Lucien a semittevés napjaiban módfelett unatkozott. Egész nap egyebet sem tett, mint dohányozott. Ez volt az egyetlen szórakozása.

Enni sem tudott. Az ő „Restaurant anglais“-ban elkényeztetett gyomra nem szokta meg a komisz kenyeret.

A vicomte épp most is nagynehezen rágott egy darab száraz komiszkenyeret, de végre nem bírta ki tovább és eldobta. Azzal sarkon fordult és odább ment.

Kis idő múlva visszajött és legnagyobb meglepetésére egy közlegényt látott, a ki a száraz kenyerét nagy étvágygyal valódi élvezettel ropogtatta fogai közt. A vicomte először elbámult ezen a szokatlan látványon; nem bírta felfogni: hogy eheti valaki ilyen farkas-étvágygyal azt a száraz kenyeret, a mit ő az imént sárba dobott. Arisztokrata létere ugyan irtózott a néptől, de ez a szokatlan látvány annyira mekkapta, hogy megszólította a közkatonát:

— Mit rágsz ezen a komisz kenyéren, bajtárs?

— Oh, vicomte ur, az olyan jó és én olyan éhes vagyok.

— Ha éhes vagy, egyél legalább egy darab tisztakenyeret, szólta a vicomte és táskájába nyulva egy darabot adott az övéből.

— Köszönöm, vicomte ur, felelt a közlegény, miközben a nagy örömtől eltorzult arczczal bámult a kenyérre, majd hirtelen mohó vágygyal néhány pillanat alatt felfalta.

— Mi a neved? kérdezte a vicomte.

— Viktor, felelt a közlegény, ki a vicomte szokatlan érdeklődésétől fölbátoritva belekezdett élettörténetének elbeszélésébe.

— Ot éves koromban árvaságra jutottam és szülőfalum egy kosárfonóhoz adott ellátásba. A kosárfonóné vén asszony volt, nagyon házsártos és nagyon fősvény. Tizennyolcz éves koromig maradtam nála, ez alatt az idő alatt több verést kaptam, mint enivalót. Az isten pedig olyan étvágygyal áldott, jobban mondva: ver meg, mint más három embert. Később a katonaságnál sem igen jutottam zsíros falatokhoz és érti-e ön, mit jelent ez, vicomte ur: én egész életembe egyszer sem laktam jól.

mettetni. Béke lengjen drága porai felett. Pusztaszer 1900 április hóban.

— Az ármentesítő társulat panasza. Vádat emelt három mindszenti legény ellen a tiszsa-körös-marosi ármentesítő társulat vásárhelyi szakaszigazgatósága. Azzal vádoltattak, hogy a töltésről karókat loptak. A tárgyalást tegnap tartották meg a járásbírósnál. A vád szerint a lopás az elmúlt hónapban történt. A társulat megvakarta a Tisza töltését karókkal. A folyó parton állott a társulat őrháza. Az őrnaponként végig járta a kerületét és ilyenkor azt tapasztalta, hogy a karóknak lába kél olykor. Minden éjjel el-el tűnik egy csomó a töltésről. Egyszer lesbe állt és éppen akkor jártak a töltésen Tari István és két mindszenti legény társa. Az őrnaponként a hitben volt, hogy azok karót jönnek lopni. Másnap be is jelentette őket a társulati igazgatóságnál, amely főjelentését megtette a járásbírósnál.

Az ügy tegnap folyt le a járásbíró előtt. A társulat képviselőjében Pokomándy István társulati igazgató jelent meg a tárgyaláson. A járásbíró kihallgatta a vádolt legényeket, majd később az őrt kérdezte ki. A vádlottak tagadták, hogy lopás céljából mentek a töltésre, az őrnaponként pedig nem tudott ellenük bizonyítékkal föllépni. A bíró a vád terhe alól fölmentette mind a három legényt. A fölmentő ítéletben megnyugodott Pokomándy István társulati igazgató is.

A vicomte, ki alapján véve ritka jószívű ember volt, meghatottan ígérte meg Victornak, hogy a neki osztott proviantusból, a mit úgy sem tudott elfogyasztani, jó részt juttat neki.

Ugyanaz éjjel az előőrsök hirtelen fellármázták az alvó francia katonákat.

— A poroszok rántkörttek! kiáltották.

Lucien századából nyolcz embert akartak a kocsisánczokhoz küldeni. A vicomte is köztük volt. Epp fel akarták kelteni mikor Victor, a ki a hirtelen zajra felébredt, észrevette az édesdeden szunnyado vicomte-ot. Már-már felköltötték, de ekkor Victor így szólt:

— Hagyjátok csak, ez jó pajtásom! Majd én megyek helyette.

Néhány percz múlva a katonák visszatértek. Egyik közülök így szólt:

— Visszavertük a poroszokat. Csak a szegény Viktor esett el.

Ebben a perczben ébredt fel a vicomte és tudta meg, hogy egy falat kenyérnek köszönheti az életét.

Vagy öt évvel utána egy enyhe téli éjszakán Lucien vicomte Clircholle marquisval a klubból jött ki.

— Nem gondolja, marquis, talán gyalog mehetnék haza?!

Es haza küldte kocsiját. Kevéssel rá egy darab száraz kenyéret látott a piszkos hóban feküdni. Felvette, tiszta selyem kendőjével letisztította és egy padra tette. A marquis csodálkozva nézett rá.

— Vannak emberek, a kik ezt nálunk jobban érdemlik meg, szólt a vicomte.

A marquis nem értette meg a vicomte-ot, de nem is faggatta őt tovább, hanem mind a ketten szótlanul tovább sétáltak a holdfényes boulevardon. **Szarvas Béla.**

sulati igazgató is.

— Elsikkasztott községi pénzek. Emlegettük lapunk múlt számában Muhory Sándor Szegvár községi fogalmazó sikkasztásának felfedezését s hogy Muhory maga jelentkezett az ügyészségnél. Mint szegvári tudósítónk jelenti, Muhory nem tért vissza „megnyugodva“ Szegvárra, amennyiben Hubacsek Pal vizsgálóbíró vizsgálati fogságát azonnal elrendelte.

— Letartóztatott gyilkos. Csendőrszorongók közt egy embert kísértek be Kistelek községből a Csillagbörtönbe. Régebben megszurt egy legényt, a ki azonban csak most halt el. A megsebezett legény kiszzenvedéséről telefonon tett jelentést a kisteleki községi előljáróság a szegedi kir. ügyészségnek, a mely erre azonnal elrendelte a gyilkossá vált legény letartóztatását.

A véres verekedés az elmúlt hó 25-én történt. Kéri János kisteleki korcsáros vendéglőjében mulatás közben összetűzött két legény, névszerint Mucsi János és Bozsó István. Sok volt a bor mind a két emberben és erős indulattal sértegették egymást. Mucsi Jánost egyszer elfutotta a harag. Előrántotta a kését és rátámadt Bozsó Istvánra.

— Kiverem belőled a lelket... A fiatal legény látva a veszedelmet, amely fenyegeti, hirtelen kifutott a korcsmából és menekülni igyekezett.

Végig szaladt a korcsma tágas udvarán és kiugrott a kocsiútra. Ott azonban utol érte az üldözője, aki lecsapott késével. A hosszú pengéjű éles kés közvetlen a nyaka mellett furódott a legény vállába, sulyos, nagy sebet ütve azon.

A legény azóta nagy betegesen fekszik szülei házában. Orvosok jártak hozzá és gyógyították nagy gondnal. A legény állapota nem javult, hanem egyre rosszabb lett. Most aztán kiszzenvedett szörnyű nagy sebében.

A kisteleki községi előljáróság telefonon jelentette be az esetet Winckler István dr. kir. ügyésznek, a ki azonnal elrendelte a gyilkos letartóztatását.

A gyilkost a csendőrök Szegedre vitték és beszállították a kerületi börtönbe, ahol vizsgálati fogságba helyezték. Ugyben már a jövő hónapban megtartják az esküdthírosági tárgyalást is.

— Dézsába fult gyermek. A „Vásárhely és Vidéke“ írja, hogy Beer Lipót vendéglősnek Erzsike nevű másfél éves kisleánykaja, szegvári uti haszonbéres földjén, hétfőn délután a tanyaépület előtt egy vízzel telt dézsába belebukott és belefult. Képzeltető a szülők fájdalma, hogy egy örízetlen pillanat egészséges, szép kisleánykájuk életébe került! A szerencsétlenül kimult gyermeket hatóságilag felbonczolták, a szülők ellen pedig a vigyázatlanságuk miatt megindították az eljárást.

— Uj marhalevelek. A pénzügyminiszter rendeletileg értesítette a hitóságokat, hogy a koronaérték életbeletételese alkalmából új koronaértékű marhaleveleket fog kiadni. Az új passzusok 21 ctm szélesek és 26 $\frac{1}{2}$ ctm. hosszúak lesznek, rajtuk víznyomással a jegy: „Kincstári jövedék.“ A magyar szövegű 6 filléres marhalevelek kék, a 10 filléresek fekete, a horvát nyelvű 6 filléresek fekete, a 10 filléresek pedig kék színű; két oldalú szövegnyomattal lesznek ellátva. Az új marhale-

velek május elsején kerülnek forgalomba s használatuk augusztus első napjától fogva már kötelező lesz. Ettől kezdve a régi, krajezáros marhaleveleket csak augusztus 20-ig váltják be.

Irodalom.

— A Művészvilág e heti száma a szokott gyönyörű kiállításban rendkívül érdekes tartalommal jelent meg. Első cikket Rothauser Miksa irt belé a Nemzeti Színházról. Novellistáink közül Szőlősi Zsigmondot (Bogárné kirándulásai) és Virter Ferenczet (Az alligátor. Jancksonville történet) szólaltatta meg a Művészvilág, míg a külföldiek közül Alfred of Hedenstigma (Páraszthistoria) és Bernstein Miksa (Adóságok) szerepel. — Költeményt Balla Miklós és Varsányi Gyula irt; a Művészvilág folytatásokban közli Géczy István hatalmas népdramáját, az Anyaföld-et, továbbá a Ghetto gyermekei szerzőjének Zangwillnek Atmenet című hosszabb novelláját. Az aktualitások rovata e héten is fellette érdekes. A Művészvilág gyönyörű czimláját és pompas illusztrációit kiváló művészek készítették.

A Művészvilág megrendelhető minden hazai könyvkereskedőnél; mutatványszámot díjmentesen küld a kiadóhivatal (Budapest, VI., Podmaniczky-utca 1.) Előfizetési ára; egész évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 60 fillér, egyes szám ára 40 fillér.

— A Budapest a legjobb 48-as független régi naplap. Hazánk állami függetlenségéért rendíthetetlen kitartással küzd. Vezércikkiről között ott van Kossuth Ferencz, a függetlenségi párt elnöke és vezére. Allandóan két érdekesítő regényt közöl, a melyek közül az egyik lapszámozva, könyvalakban jelenik meg. A most folyó angol-bur háborúról kimerítő tudósításokat hoz s a háboru eseményeit eredeti felvételű képekben is bemutatja. Vasárnaponként Uj-Budapest című humorisztikus melléklet van hozzacsatolva. A Budapest alkalomszerű képekkel naponként 14-16 oldalon, vasár- és ünnepnapon 24-30 oldalon jelenik meg. Az ország legelterjedtebb lapja, mert naponként ötvennégyezer példányban hagyja el a sajtót. A ki hiva a 48-as elveknél, a ki szereti a jó regényeket, a ki mindenről gyorsan és hiven akar értesülni lenni, a ki képekben is szemlélni akarja a napieseményeket, az fizessen elő a Budapest képes politikai napilapra. Előfizetési ára 1 óra 2 korona, negyedévre 6 korona, Az előfizetési pénzek a Budapest kiadóhivatalához (Budapest, IV. ker., Sarkantyus-utca 3. sz. a.) küldendők.

— Férjhez mennek a leányok. Az utóbbi években, mint a statisztika kimutatja, Magyarországon a házasságok száma rohamosan növekszik s most már föltétlenül bizonyos, hogy a legszegényebb leányok is férjhez mennek, mert a hozomány hiánya, vagy csekélyisége akadályt nem képez. Annak, hogy igen sok leányt vezettek és vezetnek oltár elé, az oka abban rejlik, hogy a legujabb és legokosabb divat szerint a lányok szülői a férjnek nem birtokot és nem készpénzt adnak hozományul, mert a vagyon nem mindig okoz elégedettséget és boldogságot. E rendkívül okos divat szerint az apák adta s a fér-

jek kapta hozomány a „Mátyás Diák“-ból áll. A szülők a fiatal pár részére hosszabb időre előfizetnek Magyarországnak legjobb s legvigabb élelőlapjára, a minek következtében az ifjú párok boldogan, elégedetten és vidáman élnek, mert a „Mátyás Diák“ olvasásával s házasság bajai elsimulnak s mert a házba a mosolygó boldogság költözik. Ha most már tekintetbe vesszük, hogy a „Mátyás Diák“ előfizetési ára egy évre csak hat forint, nyilvánvaló, hogy a viczslapot a legszegényebb apa is hozományul adhatja a leányával a vejének s így a boldog házasságok száma óriási arányt ölthet. A „Mátyás Diák“-ból a kiadóhivatal (Budapest, Sarkantyus-utca 3.) készségesen küld mutatványszámot egy a lányos apáknak, mint bárkinek.

— **A zászló becsülete.** A délafrikai csatamezőkön ropog a puska, dörög az ágyú s egy maroknyi hős sereg az igazság zászlaja alatt harcol hatalmas ellenével. Mikor megindult ez az egyenlőtlen küzdelem, a világ sajnálkozó részvétellel nézett a csatásokra, a hol az elszánt harcosok izmait megacélozta, harcsikédvű lángoló lelkesedésre növelte az igazság védelmének fenséges gondolata. Senkisé kétkedett az eredményben, bizonyos volt benne mindenki, az angol tulerő játszva bánik el törpének hitt ellenfelével. De im csoda történik; a hadak istene gyöngének vélt, de az igazságért küzdők oldala mellé szegődik, a hadiszerencse is rájuk mosolyog. A törpék lépésszélre visszaverik a hatalmat. Angliát egyik kudarc után a másik éri... Nem folytatjuk. A Vaal folyó mellől visszafordítjuk tekintetünket a hazára, — s ime mit látunk? Egy kiosi lelkes tábor, mely izzó lelkesedéssel, nem fogyó erővel küzd a hatalom ellen. Egyedül van a nagy küzdelemben, mindenki a hatalom mellett áll, mert onnan várja boldogulását. Azaz még nincs egyedül. Zászlaján az igazság és szabadság jelszava tündökl s a nemes ügy tetszik a hadak Istenének. A kevesek mellé áll és a szerencse a kevesekre mosolyog. A tábor a Magyar Szó című lap köré csoportosul, innen intézi támadásait, és törli meg ellenfeleit. Egy negyedévi fennállása után jelentős sikerre tekint vissza s a magyar politikai közélet kénytelen volt elismerni fontos tényezőnek. A mi természetes is. Mert maga lobogtatja ma egyedül a liberalizmus dicső zászlaját, mikor a közélet hajóját rossz hajósok a reakció vizébe akarják terelni. A képmutatás és tehetetlenség politikája a jog, törvény és igazság politikájába burkolózik, noha mindezekből semmit sem ad. A Magyar Szó azonban résen áll és követeli a törvényt, mikor azt meg akarják szegni, követeli a jogot, mikor azt ki akarják játszani és követeli az igazságot, mikor azt ki akarják kerülni. A magyarság eszméjének győzelméért küzd mindig és mindenben. Politikája a tiszta szabadság, a mely megalkuvást nem ismer; a legszélsőbb sovinizmus; a magyar nemzeti állam kiépítése az egész vonalon. A Magyar Szó a maga táborába szólítja mindazokat a kik magukat jó hazafiáknak vallják. Előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. A szerkesztőség és kiadóhivatal Sarkantyus utca 3. szám alatt van. Mutatványszámot egy hétig ingyen küld a kiadóhivatal.

Vidéki hírek.

H.-M.-Vásárhely. Thoroczky Viktor főispán lelelenczházat kíván létesíteni a szeretet házzal kapcsolatosan, felajánlván szolgálatait és támogatását az ügy érdekében a városnak.

A lelelenczház célja lenne az 1—6 éves elhagyott gyermekeket a társadalomnak, erkölcsnek fölnevelni. A főispán megkeresést intézett ebben a tárgyban Kristó Lajoshoz, a közegészségügyi bizottság elnökéhez, s mondja a többi közt:

„A kultúra fejlődése s a civilizáció fejlődésével karöltve járnak a filántropikus intézmények létesítése is s emelkedik értékben az ilyen intézmény akkor, ha filántropikus jellege és hivatása mellett nemzeti erőt is rejt magában és fajunk megizmosodását segíti elő. Ezekre megy évenként száma azon kis szülötteknek, kik szerencsétlen viszonyok között születve, az elpusztulásra ugyszólván predestinálva vannak. Pedig mily nemzeti kincsnek juthatnánk birtokába, ha kellő eszközökkel ezen szerencsétleneket megmentve: az emberiség, a haza és a magyar társadalom hasznos tagjaivá tehetnők!

A szerencsétlenek jalkiáltása szivekig hatva, rezgésbe hozták azokat s a világszerte megmozdult társadalom megalkotta, részben pedig alkotás alatt állanak azon intézmények, melyek ezen szerencsétlen kicsinyeket az életnek megtartani vannak hivatva. Lelelenczházak már országszerte több helyen állítottak fel s merem állítani, hogy igen sok helyen foglalkoztatja a helyi társadalom vezetőit és köreit az újabb meg újabb lelelenczházak felállításának kérdése.

Városunk társadalma is, mely tiszta kinyomását képezi a magyar közérületnek, nem zárkozott el a múltban s nem fog elzárkózni a jövőben sem oly áldozatoktól, melyeket a nemzeti érület, a haladás és jótékonyosság géniusza jelölnek részére meg. Ebben a tudatban emelem fel szavam azon reményektől kecségetve, hogy sikerülni fog városunkban is a helybeli lelelencz részese menhelyt létesíteni s ezzel kapcsolatban a jelenlegi szeretetház kibővítésével külön fülkéjű menhelyt biztosítani azon többnyire undorító, gyógyíthatlan betegségben szenvedők részére is, kik a korházakba többé fel nem vétetnek s másokkal való érintkezésük visszaszűrő, sőt egészségügyi szempontból veszélyes is.

Midőn jelen felhívásomat a közegészségügyi bizottság által való tárgyalás s esetleges társadalmi mozgalom megindítása végett közlöm, kijelentem azt is, hogy ez ügygel kapcsolatosan egy a társadalmi vezetőkkel, mint a kormányval való közvetítésre nézve készséggel segélykezést nyujtok.

Ehhez a megkereséshez nem szükséges magyarázatokat fűznünk, beszél az érthetően és világosan.

Épül a vásárhely-makói vasut. A dolog úgy áll, hogy Csanádvármegye alispánja átiratot intézett Nagy-Szt.-Miklós, Szerb- és Német Csanád községek képviselő-testületéhez a melyben felhívja e községeket, hogy együttesen érdekeltséggé alakulva, lépjenek be a nagy-szent-miklós-vásárhelyi vasut engedményesei közé. A nevezett községek mindenike egy-egy bizottságot küldött ki, a melyek egymással érintkezésbe lépve, hivatva vannak tájéko-

zást szerezni arról, hogy a községek hajlandók-e érdekeltséggé alakulni és ehhez képest teszi meg azután minden bizottság javaslatát a saját képviselő-testületének. A nagyszentmiklósi és a két csanádi egyes bizottság f. hó 13-án tartotta meg értekezletét a nagyszentmiklósi városházán. Az értekezlet elhatározta, hogy a következő határozati javaslatot fogja mindenki a saját képviselő-testülete elé terjeszteni: Mondassék ki:

a) hogy a három község külön érdekeltséggé alakul s mint ilyen belép a három törvényhatóságból alakult érdekeltségbe;

b) megszavaz már ezuttal meghatározandó bizonyos összeget, a melyen a nagyszentmiklósi-vásárhelyi vasut törzsrésvényeiből bizonyos mennyiséget megszeres,

c) a megszavazandó összegből 2500 trtot előmunkálatokra előlegez;

d) az érdekeltség részéről kiküldendő 3 tagu bizottságba mindenik község 1—1 tagot választ.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Kelemen Veron, Gyovai Piros, Lovas Lajos, Kispál Erneszt, Bárkai János, Apró Mihály, Tóth Mihály, Kismárton Erzsébet, Szobácsi Teréz, Ménési Veron, Hevesi Krisztina, Lantos Ferencz, Lantos Katalin, Agnes, Lantos Viktor.

II

Meghaltak:

Szakál Anna 71 éves, aggkór.
Apró Pál 19 éves, tüdőgümőkór.
Gazsics Veron 73 éves, szervszívhaj.
Ambrus Veron 2 $\frac{1}{2}$ éves, hörglob.
Kispál János 11 hónapos, angolkór.
Barna Anna 1 hetes, bélhurut.
Zsótér Ferencz 2 hetes, göresök.
Korom Agnes 76 éves, aggkór.
Sánta Katalin 12 éves tüdőgümőkór.
Gál Erzsébet 92 éves, aggkór.
Csányi Veron 62 éves aggkór.
Ambrus Veron 6 hónapos, tüdőlob.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

Egy 14 éves fiu
tanonczul

felvétetik.

Czim megtudható e lap kiadóhivatalában.

Szerkesztői üzenet.

Mindszenti. Személyes élű közleményeknek lapunk hasábjain nem adunk helyet.